Turquito:

Nasılsın aşkım? Umarım benden haber alamadığın bu birkaç gün seni çok endişelendirmemiştir ve sen de kendi yerinin, toprağının tadını çıkarmaya devam ediyorsundur ♥
Haliyle "Neden hiç bağlanamadı?" diye merak ediyorsundur; tahmin et bakalım...
Elektrik kesintileri devam ediyor :| Çarşamba gününe kadar bütün gün elektriğimi kestiler.
Hatta bunu yine elektrikler kesilip geldikten hemen sonra yazıyorum, daha yeni geldi... İyi yanı ne mi? Her ne kadar nezle belirtilerim olsa da (ortalıkta bir "virüsten" bahseden çok kişi var, bazılarının belirtileri malum pandemi virüsüne benziyor), beni ziyarete gelen arkadaşım Male ile akşam yemeği yedikten sonra şu an dondurma ve şarap (kırmızı, Santa Filomena adında tam bir mahalle şarabı) eşliğinde keyif yapıyorum. Yani sana bu satırları yazarken anın tadını çıkarıyorum.

Mektubunu okudum. Senin o kadar ahenkli, şiirsel ve duygusal yazılarını okuduktan sonra kendimi sana yazarken çok sıradan ve kaba hissediyorum... Bense öyle sıradan, tekdüze bir hayatın içinde, bir de üstüne elektrik kesintileriyle uğraşıp duruyorum... Kahkahalar.

Ziyaret ettiğin her yeri, uğradığın o kahvecileri, tattığın peynirleri ve yemekleri hayal ederek seni okumak öyle güzel ki... Hele ki o peynirler! Onları ne kadar çok sevdiğini bildiğim için gözümde canlandırıp duruyorum. Ya o mezar meselesi? Egonun, gerçek benlikle bağ kurmaya çalışan ve belki de o hakiki bağı arayan

binlerce insan tarafından çiğnenip geçilmesi de ne kadar şiirsel bir anlatım. Ama itiraf etmeliyim ki, ne zaman kahveden bahsetsen bu beni daha çok içine çekiyor. Sanki seni çocukluğuna, bahsettiğin o anneannene götürüyor gibi hissediyorum; bunu bu şekilde hatırlaman çok ama çok güzel. Beni hem geçmişine, hem bugününe hem de geleceğine ortak etmene bayılıyorum. Bu günlerde hiç kahve falı baktın mı? Sana nasıl mesajlar fısıldadı? Eğer baktıysan bana da anlatmanı çok isterim. Ayrıca kahvenin taşıdığı tüm o anlamların güzelliği... Resmen bu hayattaki güzel olan neredeyse her şeyi temsil ediyor. Ve dürüst olmak gerekirse, sabah uyanıp güzel bir kahve içmekten daha harika ne olabilir ki? Bir de sütlü kahveyi, yanında peynirli yulaf omletiyle içiyorsan değme keyfine! Neyse, yaşasın kahve!

Benim günlerim ise... Şey, ne anlatsam ki? Ağustos yine her zamanki gibi çalkantılı geçiyor, ama bu sefer her yıl olduğu gibi duygusal bir çalkantı değil. Bu kez payıma daha dünyevi şeyler düştü: elektrik kesintileri, regl dönemi (regl oldum, 4. günümdeyim) ve her dönem üst üste binen o ağrılı semptomlar, migrenler... Elektrik olmadığı için evden kaçıp gitmeler falan... Gülemiyorum bile.

Güzel şeylere gelecek olursak; daha iyi beslenmek ve vitaminlerimi almak bende işe yarıyor, kendimi daha iyi hissediyorum. Her ne kadar bugün hem regl yüzünden hem de paten kaydığım bir öğleden sonranın ardından yorgun olsam da, neşem ve enerjim giderek yükseliyor. Bir yandan da adeta fotosentez yapıyorum; ne zaman fırsat bulsam (ya da elektrikler kesilip başka çarem

kalmadığında) dışarı çıkıp paten kayıyorum ve bu, yaşama sevincimin geri gelmesine gerçekten yardımcı oluyor. Dürüst olmak gerekirse, elektriksiz geçen bu günler gün ışığıyla ve güneşle bağ kurmama yaradı; dışarıda çok vakit geçirdim. Zaten başka çarem de yoktu, elektrik olmayınca evim adeta bir buzhaneye dönüyor. Bir de arkadaşlarımla bolca vakit geçirdim; elektriğim olmadığı için eve elektrik geri gelene kadar beni misafir etmelerini rica ettim. On günden fazla oldu, her Allah'ın günü elektriğimi kesiyorlar, o yüzden buralarda olamadığım için kusura bakma.

Bu arada, yakın zamanda "Akajik Kayıtlar" (Akashic Records) seansı yaptırmak istiyorum. Bu, geçmiş yaşamlarının, kendi geçmişinin ve olası yollarının tüm bilgilerinin kozmik bir kitapta saklanması gibi bir şey. Meditasyon ve mesajları kanallık eden bir kişi aracılığıyla, bu bilgilerden yola çıkılarak çözülebilecek bazı sorulara yanıt bulabiliyorişsin. Neyi mi merak ediyorum? Rüyalarımı. Biliyorum tutulma ve dolunay günlerinden geçiyoruz ama bu rüyalar çok farklıydı; uzaktaki ve yakınımdaki insanlarla bağ kurduğum, kişisel olarak beni çok etkileyen konulara dokunan rüyalardı. Seni gördüğümde detaylarına girerim. Bombi'nin annesi bu işi yapıyor ve eve yakın bir yere taşındı, ben de ona danışacağım. Daha önce babaannemle/anneannemle de bağ kurmamı sağlamıştı ve nokta atışı tespitleri vardı, o yüzden onun sözüne güveniyorum.
Ve... sanat konusuna gelirsek... maalesef ilk kazığımı yedim. Çocuk resmen beni kazıkladı :| Anlaşmamız, bana video ve fotoğraf malzemesi vermesi karşılığında benim ücret almadan

dans etmem yönündeydi. Bana ne verdi biliyor musun? Tabii ki 2 ay boyunca bana hakkım olanı vermeyip "uyanıklık" yaptıktan sonra... sadece 20 kadar fotoğraf verdi, hiç video yok.... Üstelik iş malzemesi olarak kullanamayacağım 20 fotoğraf, çünkü HEPSİ YAPAY ZEKAYLA DÜZENLENMİŞ. Sonuç: Bana benzeyen, benzer dövmeleri olan ama ben olmayan ve benim dövmelerimi taşımayan bir insan... Yine de bir ders çıkardım: Hakkım olanı, doğru zamanda istemeye devam etmek.

Yani işte böyle aşkım, sana en neşeli haberleri ya mektupların en romantik olanını getiremediğim için bir kez daha özür dilerim. Hayatım şu sıralar tam bir kaos ve ben de yeniden buna adapte olmaya çalışıyorum.

Doğum günüm yaklaşıyor ve tabii ki aklımda sen varsın. Birbirimizi bu garip şekilde tanımamızın üzerinden koca bir yıl geçtiğine inanamıyorum... Bir yıldır dünyanın öbür ucundaki biriyle konuşuyorum, gülüyorum, paylaşıyorum ve hatta bazen ağlıyorum. Beni seven, dinleyen, uzaktan kucaklayan, bana binbir türlü şey öğreten ve beni şaşırtan bir adam... Zamanla, benim için bu kadar önemli olacağını hiç düşünmezken, tüm kalbimle sevmeyi öğrendiğim bir adam.

Seni çok seviyorum Turco, sen bana karşı sabrı en bol olan insanlardan birisin hahaha! Benim karmaşalarıma, aksiliklerime, takıntılarıma ve bazen anlayamadığın ya da sana yeni gelen garip hallerime rağmen, sen her zaman benim için "dağ gibi" orada duruyorsun. Özür dilerim, çünkü biliyorum ki bazen senin bana

verdiklerini ben sana veremiyorum. Bana her zaman gösterdiğin ve öğrettiğin o kocaman, dupduru aşkla sevmeye asla yetişemeyecekmişim gibi geliyor... Beni de bu maceranın bir parçası yaptığın için teşekkür ederim.

Umarım yolculuğun çok güzel biter aşkım.

Seni seviyorum, sana bayılıyorum, seni bu uzaklıktan sımsıkı kucaklıyor ve bu kelimelerle öpüyorum.

Bir sonraki mektuba kadar...

Sevgiyle, Niñita ♥